

Η πρώτη του έτους στο Οικουμενικό Πατριαρχείο

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Η Α.Θ. Παναγιότης ο [Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος](#) χοροστάτησε την 1η του νέου Έτους 2025, κατά τη Θεία Λειτουργία για την εορτή της Περιτομής του Κυρίου και της μνήμης του Μ. Βασιλείου, στον πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό στο Φανάρι. Συγχχοροστάτησαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Χαλκηδόνος κ. Εμμανουήλ, Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Πισιδίας κ. Ιώβ, Προύσης κ. Ιωακείμ και Σελευκείας κ. Θεόδωρος. Τη Θεία Λειτουργία τέλεσε, κατά την τάξη, ο Πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλος κ. Γρηγόριος.

Στην καθιερωμένη ομιλία του για την έναρξη του νέου έτους, στην Αίθουσα του Θρόνου του Πατριαρχικού Οίκου, ο Πατριάρχης επεσήμανε:

“Δι’ ημάς τους Ορθοδόξους πιστούς, η Πρωτοχρονιά συμπίπτει με την εορτήν της κατά σάρκα περιτομής του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού και την ιεράν μνήμην του Αγίου Βασιλείου, και αυτό δίδει εις το χαρμόσουνον τούτο γεγονός ιδιαίτερον, δοξολογικόν, πανηγυρικόν αλλά και πνευματικόν και κατανυκτικόν χαρακτήρα.

Και εφέτος, η πανέορτος είσοδος εις το νέον έτος νοηματοδοτείται έτι περαιτέρω, καθώς το αυτό φέρει οσμήν ευωδίας πνευματικής, αναδυομένης εκ των πρώτων χριστιανικών αιώνων, από εν μέγα γεγονός διά την αδιαίρετον Εκκλησίαν, το οποίον συνετελέσθη κατά τον τέταρτον αιώνα, ολίγον χρόνον προ της γεννήσεως του σήμερον εορταζομένου φωστήρος της οικουμένης, του φιλανθρώπου ασκητού και κοινωνικού αναμορφωτού, του φιλοπτώχου και πτωχοτρόφου, του ουρανοφάντορος Αρχιεπισκόπου Καισαρείας της Καππαδοκίας Βασιλείου του Μεγάλου, γεγονός το οποίον ετροφοδότησε και ετροχοδρόμησεν εν συνεχεία την θεολογικήν σκέψιν και εκκλησιαστικήν πορείαν του σπουδαίου τούτου ιεράρχου ως και των άλλων μεγάλων θεολόγων τόσον του τετάρτου, όσον και των μετέπειτα αιώνων. Πρόκειται διά την Α΄ εν Νικαία Οικουμενικήν Σύνοδον, από της συγκλήσεως της οποίας συμπληρούνται εφέτος 1700 έτη. Ο καθ’ ημάς Αγιώτατος Αποστολικός και Πατριαρχικός Οικουμενικός Θρόνος και σύμπασα η Χριστιανοσύνη τιμά την ιεράν και μεγάλην αυτήν επέτειον και άπαντες οι Χριστιανοί γηθοσύνως ανυμνούμεν και γεραίρομεν τους 318 Αγίους Συνοδικούς Πατέρας, των οποίων «τοις θείοις δόγμασιν επόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν, εν μια Θεότητι, Τριάδα ομοούσιον». **Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον και η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, εν συνεργασία, συνεκρότησαν κοινήν επιτροπήν διά την οργάνωσιν του συνεορτασμού αυτής της ιστορικής επετείου, κατά μήνα Μάιον του νέου έτους εις την Νίκαιαν της Βιθυνίας, ένθα η ημετέρα Μετριότης αναμένει να υποδεχθή τον Αγιώτατον Πάπαν Ρώμης Φραγκίσκον. Με την επέτειον της Συνόδου της Νικαίας συνδέεται άμεσα και η επαναφορά εις το προσκήνιον του κρισίμου διά την ενότητα των Χριστιανών θέματος του κοινού εορτασμού του Πάσχα.**

Η συνεργασία και οι κοινά πρωτοβουλίες των δύο Εκκλησιών δίδουν την ευκαιρία να ενθυμηθώμεν μίαν ακόμη επέτειον, καθ' ὃτι εφέτος συμπληρούνται 60 ἔτη ἀπὸ τῆς ἀμοιβαίας ἀρσεως τῶν Ἀναθεμάτων μεταξύ τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας Ρώμης, με πρωταγωνιστὰς τὸν Πάπαν Πάυλον Στ' καὶ τὸν αοίδιμον προκάτοχον τῆς ἡμῶν Μετριότητος Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν, οἱ ὁποῖοι ταυτοχρόνως, ὁ μὲν ἐκ τῆς Ρώμης ὁ δὲ ἐκ τῆς Πόλεως τοῦ Κωνσταντίνου, προέβησαν εἰς αὐτὴν τὴν ἱστορικὴν κίνησιν, κατὰ τὴν 7ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1965, θέντες οὕτω τὸν θεμέλιον λίθον διὰ τὴν ἐπαναπροσέγγισιν καὶ διὰ τὸν διάλογον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀληθείας μεταξύ τῶν δύο Εκκλησιῶν.

Δοξάζομεν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης δι' ὅλας τὰς εὐλογίας, τὰς ὁποίας ἐπεδαψίλευσεν εἰς ἡμᾶς κατὰ τὸ παριππεύσαν ἔτος, τὸ τόσον πλούσιον εἰς πρωτοβουλίας καὶ δράσεις διὰ τὴν Μεγάλην Εκκλησίαν. Καὶ τὸ 2024 ἦτο ἀντιπροσωπευτικὸν διὰ τὸ πνεῦμα τῆς Πρωτοθρόνου Εκκλησίας τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐν τῷ ὁποίῳ συμπυκνούνται ὁ «οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου» καὶ ὁ «ἐν τῷ κόσμῳ» χαρακτήρ τῆς, ἡ εὐχαριστιακὴ ταυτότης αὐτῆς ὡς λειτουργικὴ ζωὴ καὶ κοινωνικὴ μαρτυρία, ὡς θεία λατρεία καὶ διακονία τοῦ κόσμου.

Ἡ παρουσία καὶ ἡ μαρτυρία τῆς Μεγάλης Εκκλησίας ἐκτιμῶνται ευρύτατα· ἡ ἀποψὶς τῆς ζητεῖται, ἔχει παγκόσμιον ἀπήχησιν καὶ ἀξιοποιεῖται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μεγάλων συγχρόνων προβλημάτων, ὅπως τὸ οικολογικόν, τὸ μεταναστευτικόν, αἱ παραβιάσεις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, αἱ σύγχρονοι

μορφαί δουλείας, τα κοινωνικά ζητήματα κ. α.. Πάντοτε, βεβαίως, η αναγνώρισις και η τιμή, αι οποίαι απευθύνονται προς το ταπεινόν ημών πρόσωπον, αναφέρονται εις τον Οικουμενικόν Θρόνον, τον ύπατον θεσμόν της Ορθοδοξίας και του Γένους.”

Η κατάσταση στον κόσμο

Κάνοντας έναν απολογισμό των δραστηριοτήτων και των πρωτοβουλιών της Μητρός Εκκλησίας, ο Παναγιώτατος, παρουσία Ιεραρχών και Αρχόντων Οφφικιαλίων του Θρόνου, του Γεν. Προξένου της Μολδαβίας κ. Sergiu Gurduza, και πιστών από την Πόλη και το εξωτερικό, αναφέρθηκε και στην κατάσταση στον κόσμο μας, που δοκιμάζεται από πολέμους και συγκρούσεις:

“Εις το κέντρον της μερίμνης ημών ευρέθη κατά το 2024 και πάλιν η υπόθεσις της ειρήνης. Πολλάκις ανεφέρθημεν ενώπιον θρησκευτικών και πολιτικών ηγετών, εις διάφορα επιστημονικά συνέδρια και εις διεθνείς συναντήσεις, εις την ανάγκην εντατικοποιήσεως των προσπαθειών διά τον τερματισμόν των πολεμικών συρράξεων εις την Ουκρανίαν και την Μέσην Ανατολήν και εις την επικράτησιν ειρήνης επί τη βάσει της δικαιοσύνης. **Θεωρούμεν αδιανόητον να ομιλώμεν περί θρησκευτικής πίστεως και να μη αναφερώμεθα εις την αναγκαίαν δραστηριοποίησιν των θρησκειών διά την προαγωγήν της ειρήνης.** Εις την γνησίαν πίστιν εις Θεόν ενυπάρχουν κίνητρα διά συμβολήν εις την εσωτερικήν, πνευματικήν ειρήνην, αλλά και διά την εξωτερικήν ειρήνην και την υπέρβασιν της επιθετικότητος και της βίας εις την κοινωνικήν ζωήν. Η ειρηνοποιητική δράσις

των θρησκειών συναρτάται σήμερον με την ειρήνην των ιδίων των θρησκειών μεταξύ των, με τον διάλογον και την συνεργασίαν των επ' αγαθώ του ανθρώπου. Διακονούμεν τον διάλογον τούτον και εν τη πεποιθήσει ότι συμβάλλομεν εις την ενίσχυσιν της εμπιστοσύνης εις την δύναμιν και την αποτελεσματικότητα του διαλόγου γενικώτερον, αλλά και εις την αντιμετώπισιν του **θρησκευτικού φονταμενταλισμού**, αυτής της «εκφράσεως νοσηράς θρησκευτικότητας», η οποία απορρίπτει τον διάλογον και τροφοδοτεί την αντιπαλότητα και την βίαν.”

Ολόκληρος ο χαιρετισμός του Οικουμενικού Πατριάρχη [ΕΔΩ](#)

Προηγούμενως τον Παναγιώτατο προσφώνησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνας κ. Εμμανουήλ, ως εκπρόσωπος της σεβασμίας Ιεραρχίας του Θρόνου, και ο Εντιμολ. Άρχων Μ. Ρεφερενδάριος κ. Ιωάννης Δεμιρτζόγλου, Διευθυντής του Ζωγραφείου Λυκείου, ο οποίος ευχήθηκε εκ μέρους των Οφφικιαλίων της Μ.τ.Χ.Ε. και της Ομογενείας της Πόλεως.

Ομιλία του Μητροπολίτη Γέροντος Χαλκηδόνας

Στην ομιλία του ο Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνας, μεταξύ άλλων, υπενθύμισε ότι “ο Θεός αγάπη εστι και άρα διά να μένωμεν εν τω Θεώ οφείλομεν να μένωμεν και να επιμένωμεν εις την Αγάπην εις όλας της τας ευλογημένας μορφάς, από της Θείας Ευχαριστίας έως της εν ονόματι Εκείνου διακονίας του ελαχίστου των αδελφών μας”, ενώ σε άλλο σημείο τόνισε:

“Και φαντάζει η Αγάπη ως λησμονημένον όνειρον, ως απολελυμένη ελπίς, ως ακατόρθωτος επαγγελία, καθώς οι πόλεμοι και αι ακοαί των πολέμων κυριαρχούν εις τας καθημερινάς ειδήσεις και αναγγελίας και ο πόνος της εικόνας του Θεού πλήττει καιρίως τον πολιτισμένον κόσμον και τας περί ελευθερίας και των λοιπών ευγενών ιδανικών υψηλάς θεωρητικής διακηρύξεις του.

Η Αγάπη εψύγη, τραυματίζεται εντός των πεδίων των μαχών, πληγώνεται, φονεύεται, αναγκάζεται εις προσφυγίαν, αλλοιώνεται και, τελικώς, αναγκάζεται εις φυγήν εις την νοητήν Αίγυπτον του εγωισμού, όταν ο κόσμος ούτος παρουσιάζεται η Γη της Επαγγελίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ίσως εις τούτο ακριβώς το σημείον να εντοπίζεται και το αληθινόν πρόβλημα της απωλείας της Αγάπης από την σύγχρονον ζωήν, εις το ότι δηλαδή ο άκρατος δικαιωματισμός καταχράται του θυσιαστικού φρονήματος της Αγάπης εν ονόματι όχι του προσώπου αλλά του ατόμου και άρα εις μίαν κοινωνίαν όπου υπερέχει το «εγώ» έναντι του πλησίον, όπου όλα επιτρέπονται εις το «εγώ» εις βάρος του πλησίον, τότε εκεί η Αγάπη εγκλωβίζεται εις την θεωρίαν, μεταποιείται εις

εγωισμόν ενδεδυμένον ένδυμα αγαπολογίας ατελεσφόρου και άρα ο πολιτισμός του προσώπου εκπίπτει καταφανώς, ενώ εκείνη ουδέποτε! Εξ άλλου το έτος τούτο εμφανίει την περί του Κυρίου Αλήθειαν εις το ότι τιμάται και γεραίρεται η επέτειος των 1700 ετών από της εν Νικαία Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, επέτειος όντως παγχριστιανικής σημασίας και υπενθυμίσεως ότι η Αλήθεια είναι μία και Κιβωτός της η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, η Εκκλησία μας, η Εκκλησία των Αγίων Πατέρων μας. Εν ονόματι αυτής της Ακαινοτομήτου Αληθείας η Μεγάλη Εκκλησία συμμετέχει εις τον Διάλογον ώστε να παρουσιάση εν Αγάπη παντί τω αιτούντι εκ του αδαπανήτου πνευματικού της πλούτου και της πείρας της. Διό και εφέτος μνημονεύεται και η 60ή επέτειος από της άρσεως των αναθεμάτων μεταξύ της πρεσβυτέρας και της Νέας Ρώμης με κίνητρον ασφαλώς την Αγάπην την γνησίαν πλην εν Αληθεία πάντοτε.

Αυτής της Αγάπης εκφραστής υπάρχει και ο υπό την Υμετέραν Θεόκλητον και στιβαράν ηγεσίαν Πάνσεπτος Οικουμενικός Θρόνος, ο Θρόνος των προνομίων της Εσταυρωμένης Αγάπης, ο Θρόνος, ο οποίος φέρει ένθρονον το Θείον Πάθος ενώ μεταδίδει παντάπασι την Ανάστασιν και εις τα διορθοδοξα πράγματα. Αυτός είναι ο προσφέρων και προσφερόμενος και διαδιδόμενος και εκκοπτόμενος και μεριζόμενος υπέρ της καθ' όλου Εκκλησίας. Ανέκαθεν ο Θρόνος της Βασιλευούσης διηκόνει την αλήθειαν και τα συμφέροντα των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών, των τε Πρεσβυγενών και των νεωτέρων. Τούτο μαρτυρείται και εκ της θεωρίας και εντονώτερον υπό της πράξεως της Μεγάλης Εκκλησίας. Τούτο είδε και ο ομιλών ιδίοις όμμασι και κατά την πρόσφατον Επίσκεψιν της Υμετέρας Σεπτής Κορυφής πάρα τω Εξοχωτάτω Προέδρω της Χώρας ημών, όταν, ως γνήσιος εκκλησιαστικός ανήρ, με αίσθημα ευθύνης υπέρ συνόλου του Κυριακού σώματος, ουκ εφείσθητε κόπων ούτως ώστε κατά τας εορτάς του Αγίου Δωδεκαημέρου να μεταβήτε αυτοπροσώπως εις Άγκυραν, διά να μεσιτεύσητε υπέρ της προστασίας της χριστιανικής πίστεως και των σεβασμάτων της εν τη δοκιμαζομένη περιοχή τη ανηκούση εν τη αδελφή Εκκλησία της Αντιοχείας, τη ωσαύτως καθιερωθείση υπό των Οικουμενικών Συνόδων. Και το επράξατε όντως επόμενος τοις αιιδίμοις Προκατόχοις Υμών, εις συνέχισιν της διαχρονικής μαρτυρίας και διακονίας της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, της θυσιαστικής μερίμνης και του στοργικού κήδους της υπέρ της Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας. Γνωσταί επίσης τυγχάνουν αι παντοειδείς προσπάθειαι υπέρ της επικρατήσεως δικαίας ειρήνης εν Ουκρανία, εν τη οποία εγκόπως το Οικουμενικόν Πατριαρχείον εν μητρική προνοία έπηξεν Αυτοκέφαλον Εκκλησίαν ώστε ο κλήρος και ο λαός να διακονήται ενορίως εις την γλώσσαν του και τας παραδόσεις του και την οποίαν άνεμοι βόρειοι προσπαθούν να καταστρέψουν είτε διά συκοφαντιών προς το Υμέτερον Σεπτόν Πρόσωπον, είτε, αφού διεπιστῶσαν ότι

τα αρνητικά επιχειρήματά των δεν ευρίσκουν πρόσφορον έδαφος, διά σπερμολογιών, λησμονούντες ότι το Φανάριον, πείραν έχον αιώνων, γνωρίζει να διακρίνη τελικώς την αληθειαν εκ της πλάνης, να τιμά και να στηρίζη την υπογραφήν και τας ενεργείας του και, ασφαλώς, να αντιλαμβάνηται ότι ο επιθυμών τον διάλογον μετά τινος, αναγνωρίζει πρώτον τας ενεργείας και τα έργα των χειρών του, άλλως ο διάλογος είναι μία πρόφασις διά να κερδίζεται χρόνος και να παρουσιάζωνται εις την κοινήν γνώμην διαλλακτικοί, αποδίδοντες την ευθύνην εις άλλους.”

Ολόκληρη η προσφώνηση του Μητροπολίτη Γέροντος Δέρκων [ΕΔΩ](#)

Στην ομιλία του ο Άρχων Μ. Ρεφερενδάριος κ. Ιωάννης Δεμιρτζόγλου, μεταξύ άλλων, ανέφερε τα εξής:

“Όλοι εμείς οι Άρχοντες του Οικουμενικού Θρόνου έχουμε ύψιστο χρέος να υπερασπιζόμαστε το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο με κάθε τρόπο, από όποιο μετερίζι ο καθένας βρίσκεται να στηρίζουμε το θείο έργο σας και να συνεχίζουμε να συμβάλλουμε στη διεύρυνση της επιρροής του σε όλο τον κόσμο. Ο διαρκώς αυξανόμενος αριθμός των αρχόντων και οι νέες αδελφότητες που δημιουργήθηκαν, όπως και οι εξαιρετικές πρωτοβουλίες σαν την Πρώτη Διεθνή Διάσκεψη των Αρχόντων του Οικουμενικού Πατριαρχείου που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Μάιο στην Αθήνα με τη συμμετοχή 292 αρχόντων από 22 χώρες αλλά και οι ανακαινίσεις εκ βάθρων ναών και ιδρυμάτων παρέχουν τη βάση για συντονισμένη, ουσιαστική και δυναμική δράση σε όλο τον κόσμο με στόχο την υπεράσπιση της θρησκευτικής ελευθερίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε καιρούς χαλεπούς”.

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου

